

**ВОНИ ВИКОНУВАЛИ
СВІЙ
ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ
ОБОВ'ЯЗОК В
АФГАНІСТАНІ**

Семенюк Микола Григорович

Народився 15 травня 1968р. у сім'ї колгоспників. Навчався у Кам'янській восьмирічній школі, яку закінчив у 1983р., після закінчення школи здобув професію тракториста. 16 червня 1986р. пішов служити в армію і виконував свій інтернаціональний обов'язок в Афганістані як рядовий солдат. Здобув професію механіка-водія, оператора-топогеодезиста. За заслуги перед Батьківщиною був нагороджений нагрудним знаком "Відмінник РА" і медаллю "70 років ПОСРСР". 19 червня 1988р. повернувся у рідне село Кам'янка. Деякий час працював у місцевому господарстві, виїжджав на заробітки до сусідніх країн. Але тяжка хвороба дала про себе знати і у 30 років забрала його з життя.

Драганчук Ростислав Іванович

7 березня 1964 р. в багатодітній сім'ї Феодосії та Івана Драганчуків з села Кам'янки Березнівського району Рівненської області, народився син Ростислав.

Коли йому виповнилось, 7 років пішов у перший клас Кам'янської школи, після закінчення якої вчився на тракториста.

Пізніше за направленням військомату навчався в Корецькому ПТУ і здобув освіту шофера. Перед тим як вступив до лав РА, працював шофером і трактористом в колгоспі ім. Кузнецова.

В 1983-1984 році виконував свій Інтернаціональний обов'язок в Афганістані в місті Ашхабад. Має нагороди.

Після повернення зі служби влаштувався на роботу в місті Костопіль, де працює і проживає зараз

Ковтун Юрій Антонович

Народився 22 грудня 1967 року в селі Кам 'янка. З 1975 року навчався у Кам 'ямській восьмирічній школі. Після закінчення школи поступив у Мирогощанський радгосп-технікум, який закінчив у 1987 році, здобувши професію агронома.

Через декілька місяців пішов служити в армію. Службу проходив у республіці Афганістан в місті Кабул.

Після армії працював у колгоспі ім. Кузнєцова, а пізніше дільничим інспектором.

Нині працює на Рівненській сірниковій фабриці, проживає у селі Кам 'янка, виховує двох дітей.

Афган-незагоєна
рана
14.02.13
Зустріч з воїнами-
афганцями

Афган-незагоена
рана
14.02.13
Вшанування
пам'яті загиблих

ПАМ'ЯТЬ

ВІНКИ ДО МОГИЛ ВОЇНІВ-АФГАНЦІВ

Напередодні річниці виведення радянських військ з Афганістану активісти районної організації УСВА побували у 18-ти населених пунктах, де поклали вінки пам'яті на місця вічного спочинку своїх бойових побратимів.

Зокрема, група колишніх воїнів-афганців, очолюваних головою райорганізації УСВА Іваном Попачем, побувала в Друхові, Поліському та Грушівці.

Іван Попач та його друзі Олег Гребінець, Олександр Гурін, Віктор Рябков, Олександр Сухан та Сергій Данильчук відвідали місця поховання загиблих товаришів-афганців Олександра Ковальчука і Віктора Мельника та передчасно помер-

лого Олега Дмитрука, поклали на їх могили вінки пам'яті.

Приємно, що до цього заходу активно долучились місцеві ради. Зокрема, колишніх воїнів-інтернаціоналістів сердечно зустріли працівники Поліської сільської ради, вони разом з гостями на кладовищі вшанували пам'ять свого земляка Віктора Мельника (див. фото).

А вчора відбулося урочисте покладання вінків та квітів до меморіалу загиблим воїнам-афганцям у райцентрі. В ньому взяли участь в. о. голови районної державної адміністрації П. К. Ціпан, голова районної ради Ю. К. Мірчук, міський голова О. Ф. Пилипака, сільські голови, колишні воїни-афганці та представники громадськості.

Керівники району розмовляли з тими, хто пройшов Афган, про їх соціальні проблеми, шляхи їх вирішення.

Павло РАЧОК.
Фото Юрія КАСЯНЧУКА
і Павла РАЧКА.

І постає сьогодні справедливе запитання: хто виміряє кількість і гіркоту материнських сліз за загиблими синами, хто відповідь за понівечені молоді долі?..

І хоч час нестримно летить, але й досі афганські рани ятрять людські тіла і душі. А особливо ятрить біль серця батьків, чії діти, пройшовши ту пекельну війну, передчасно пішли із цього життя. Бо ж підходиш до сивої могили і туманіє світ, сльози затьмарюють сонячний день...

І лише залишилась вічна пам'ять про дорогу кровинку, листи та фото, які прилітали тривожними птахами з далекого і чужого Афгану...

А ще соколоньки приходять у снах, у спогадах із-за небокраю, куди жорстока доля забрала їх навіки...

БІЛЬ ЯТРИТЬ СЕРЦЕ

Минуло 16 років з часу виведення радянських військ з Афганістану. Ця дата - для когось радісна, а для когось - сумна. Радісна для тих юнаків, які повернулися до рідних країв з тої страшної війни, і сумна для тих сімей, чії діти навік полягли у страшому пеклі, у тій безглуздій бойні.

Хочу побажати всім тим, хто пройшов нелегкі випробування у жорстокій афганській війні, здоров'я, взаємопідтримки, витримки і мужності у нашому нелегкому житті. Бо, як писав поет про відважних воїнів-афганців:

Не пестила нас доля -
У полум'я кидала.

Але жила в нас воля -
Вона нас підіймала.
Ми вижили, ми встали
На зло усім смертям!
Ми межі розірвали
Між смертю і життям...

Леся РУДІОН,
с. Моквин.